

Exponenciální funkce

$$f: y = a^x \quad a \in \mathbb{R}^+ - \{1\}$$

(a – základ, neznámá je v exponentu)

Speciální případy:

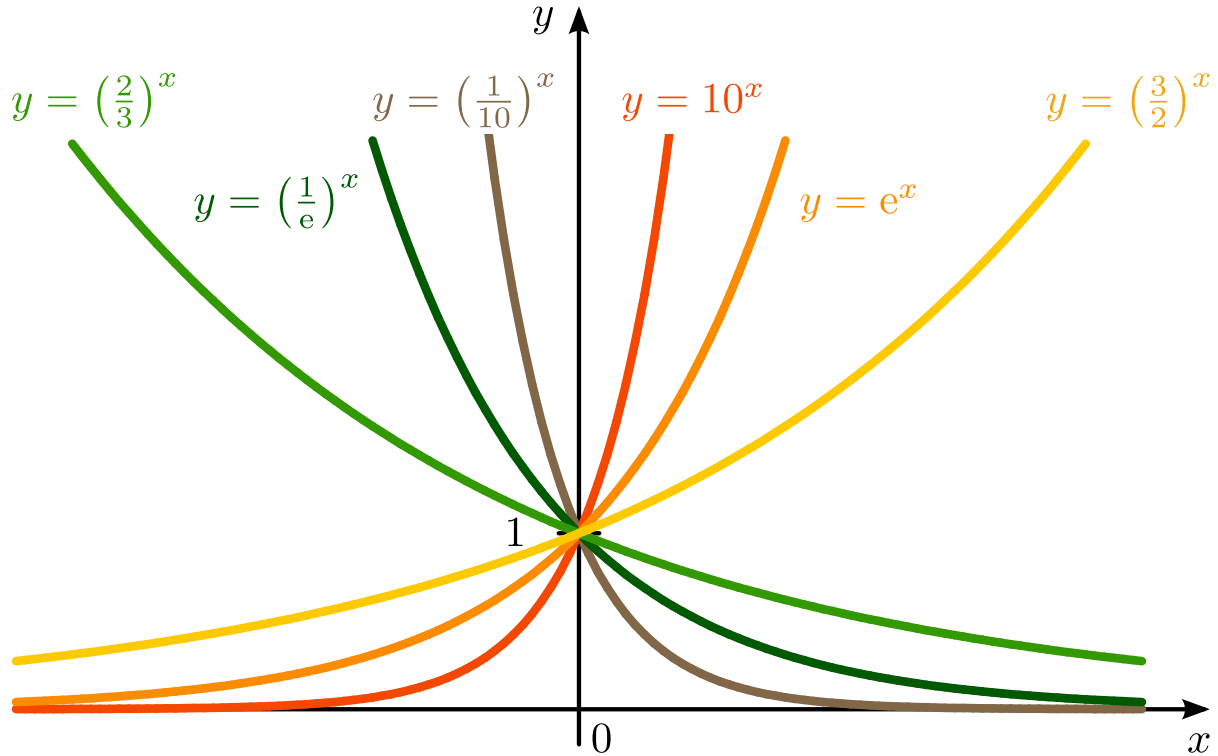
- $f_1: y = e^x$ – přirozená exp. funkce (e – Eulerovo číslo 2,7182818284...)
- $f_2: y = 10^x$ – dekadická exp. funkce $a = 10$

Vlastnosti:

- Definiční obor: $\mathcal{D}(f) = \mathbb{R}$.
- Obor funkčních hodnot $\mathcal{H}(f)$ je interval $(0, +\infty)$.
- Je zdola omezená, $a^x > 0$. Shora neomezená.
- Nemá maximum, ani minimum.
- Monotonnost funkce závisí na hodnotě a :
Je-li $a \in (0, 1)$, je funkce klesající.
Je-li $a \in (1, +\infty)$, je funkce rostoucí.
- Exponenciální funkce je prostá.
- Grafem je exponenciální křivka (exponenciála).

Graf exponenciální funkce

Grafy několika exponenciálních funkcí pro různé hodnoty základu a . Pro $0 < a < 1$ je funkce klesající, pro $a > 1$ je funkce rostoucí.

„Exponenciální růst“

Termín „exponenciální růst“ značí, že něco narůstá strašně rychle. Př. dělení bakterií (roz-dvojování). Množení lze popsat exponenciální funkcí $f(x) = 2^x$. Funkční hodnota udává počet bakterií po x kolech dělení. Doba mezi dvěma děleními se označuje jako *generační doba*. Doba potřebná k zdvojnásobení počtu buněk v kolonii se nazývá *doba zdvojení*.

Příklad:

Na začátku je jedna bakterie $2^0 = 1$. Po prvním kole množení máme $2^1 = 2$, tj. dvě bakterie. Množení, ač se to nezdá, je velmi rychlé. Po desátém kole máme $2^{10} = 1024$ bakterií. Po třiceti kolech je jich přes miliardu.

$$2^0 = 1$$

$$2^8 = 256$$

$$2^1 = 2$$

$$2^9 = 512$$

$$2^2 = 4$$

$$2^{10} = 1024$$

$$2^3 = 8$$

$$2^{20} = 1048576$$

$$2^4 = 16$$

$$2^{30} = 1073741824 \quad 10 \text{ cifer}$$

$$2^5 = 32$$

$$2^{40} = 1099511627776 \quad 13 \text{ cifer}$$

$$2^6 = 64$$

$$2^{50} = 1125899906842624 \quad 16 \text{ cifer}$$

$$2^7 = 128$$

$$2^{64} = 18446744073709551616 \quad 20 \text{ cifer}$$

$$2^{100} = 1267650600228229401496703205376 \quad 31 \text{ cifer}$$

$$2^{128} = 340282366920938463463374607431768211456 \quad 39 \text{ cifer}$$

$$2^{500} = 32733906078961418700131896968275991522166 \dots 27589376 \quad 151 \text{ cifer}$$

$$2^{1000} = 1071508607186267320948425049060001810561 \dots 68069376 \quad 302 \text{ cifer}$$

Rychlost exponenciálního růstu je od určitého okamžiku nesrovnatelně větší než v případě kvadratické (resp. jakékoliv mocninné) závislosti!

Zajímavosti:

Počet všech atomů ve vesmíru o poloměru cca 15 miliard světelných let se odhaduje na 10^{128} , počet všech možných kombinací atomů v jednoduchém genu bakterie je asi 10^{602} , tedy číslo, které má o 474 nul více!

Počet stavů v paměti běžného počítače, tj. počet možných konfigurací 1 a 0 v této paměti, je cca $10^{10000000000000000000}$. To je počet stavů operační paměti (není v tom započten disk). Kdyby byl každý atom ve vesmíru počítačem, který by mohl analyzovat 10^{100} stavů za sekundu, neuplynula by od velkého třesku dostatečně dlouhá doba, aby bylo možné všechny stavy paměti počítače zanalyzovat.

Kolikrát lze přeložit list papíru? (tenký papír o tloušťce 0,001 cm tj. 0,1 mm)

10x přeložení - cca 1 cm

17x přeložení - cca 1 m

27x přeložení - cca 1342 m

Binární strom

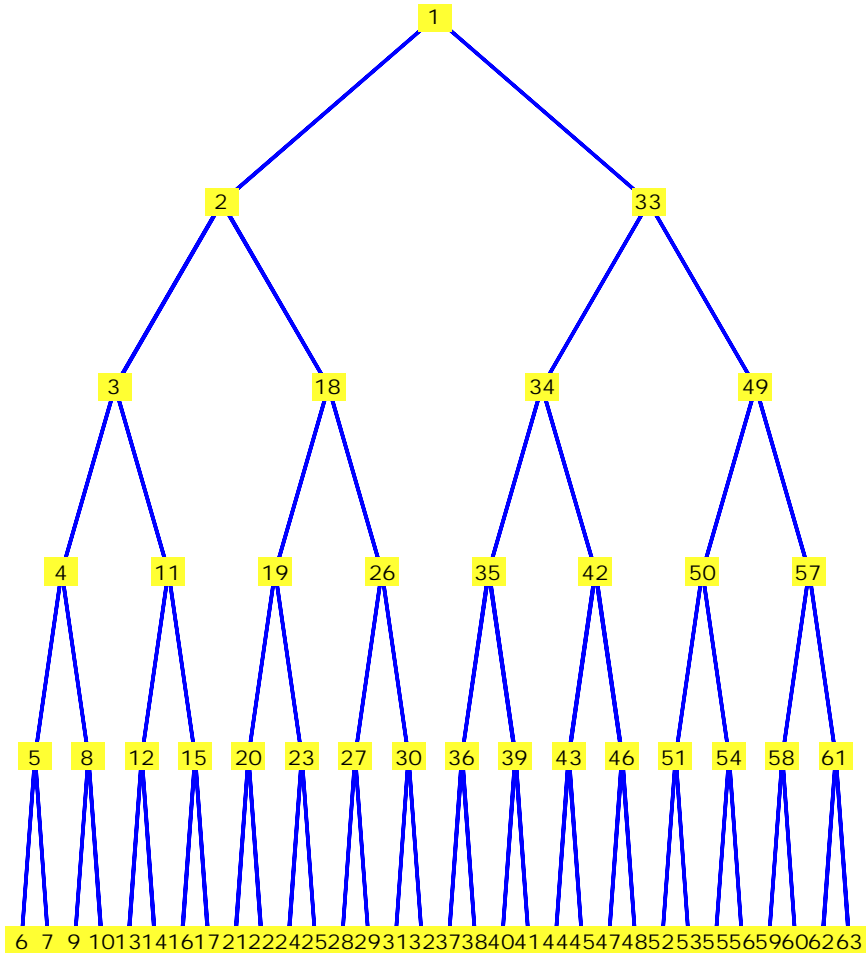

Schéma tzv. binárního stromu - princip zdvojování bakterií.

Grafy exponenciálních funkcí

>>> <Reset>

>>> <Reset>

>>> <Reset>

>>> <Reset>

>>> <Reset>

>>> <Reset>

Je-li $f : y = b \cdot a^{(x+c)} + d$, $a = 2, b = 1, c = 0$ funkční předpis exponenciální funkce, pak koeficient d je zodpovědný za vertikální posunutí exponenciální křivky.

Je-li $f : y = b \cdot a^{(x+c)} + d$, $a = \frac{1}{2}$, $b = 1$, $c = 0$ funkční předpis exponenciální funkce, pak koeficient d je zodpovědný za vertikální posunutí exponenciální křivky.

Je-li $f : y = b \cdot a^{(x+c)} + d$, $a = 2, b = 1, d = 0$ funkční předpis exponenciální funkce, pak ačkoliv se zdá, že koeficient c určuje tvar (míru prohnutí) exponenciály, tak je ve skutečnosti zodpovědný pouze za horizontální posunutí exponenciální křivky.

Je-li $f : y = b \cdot a^{(x+c)} + d$, $a = \frac{3}{4}$, $b = 1$, $d = 0$ funkční předpis exponenciální funkce, pak ačkoliv se zdá, že koeficient c určuje tvar (míru prohnutí) exponenciály, tak je ve skutečnosti zodpovědný pouze za horizontální posunutí exponenciální křivky.

Je-li $f : y = b \cdot a^{(x+c)} + d$, $b = 1, c = 0, d = 0$ funkční předpis exponenciální funkce, pak koeficient a určuje tvar (míru prohnutí) exponenciály a charakter monotonnosti exponenciální křivky. Na druhou stranu platí $p^x = a^{k \cdot x}$ (pro vhodné hodnoty), takže exponenciální funkci při nějakém základu lze vyjádřit pomocí exp. funkce při jiném libovolném základu.

Je-li $f : y = b \cdot a^{(x+c)} + d$, $a = 2, c = 0, d = 0$ funkční předpis exponenciální funkce, pak $|b|$ určuje horizontální posunutí exponenciály. Znaménko parametru b určuje, zda bude křivka nad osou o_x či pod ní.

Je-li $f : y = b \cdot a^{(x+c)} + d$, $a = \frac{1}{2}, c = 0, d = 0$ funkční předpis exponenciální funkce, pak $|b|$ určuje horizontální posunutí exponenciály. Znaménko parametru b určuje, zda bude křivka nad osou o_x či pod ní.